Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 2 (1894)

Δελτίον ΧΑΕ 2 (1892-1894), Περίοδος Α'

Έκθεσις εξελεγκτικής επιτροπής

Α. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ, Ι. Γ. ΠΛΑΤΥΣ, Δ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΗΣ

doi: [10.12681/dchae.1527](https://doi.org/10.12681/dchae.1527)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Α., ΠΛΑΤΥΣ Ι. Γ., & ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΗΣ Δ. (1894). Έκθεσις εξελεγκτικής επιτροπής. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 2, 112-115. <https://doi.org/10.12681/dchae.1527>

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Έκθεσις εξελεγκτικής επιτροπής

Δελτίον ΧΑΕ 2 (1892-1894), Περίοδος Α' • Σελ. 112-115

ΑΘΗΝΑ 1894

[20 Φεβρουαρίου 1893.—Προεδρεία κ. Ἀριστείδου Παππούδωφ.—Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ κ. Δ. Παπαγεωργίου ἡ ἐκθεσις τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς].

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Κύριοι,

Συνωδᾷ τοῖς κεκανονισμένοις ὑποβάλλομεν ὑμῖν τὸ πόρισμα τῆς ἀνατεθείσης ἡμῖν ἐντολῆς.

Ταμεῖον. Τὸ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου λήξαντος ἔτους ἐν αὐτῷ χρηματικὸν ποσὸν ἀνῆρχετο εἰς δρ. 676 25)100. Τὰ ἔσοδα τοῦ λήξαντος ἔτους 1892 ἀνῆλθον ἐν ὧν εἰς δρ. 3367.80 συμπεριλαμβανομένου τοῦ ὑπολοίπου τοῦ ἔτους 1891, δηλ. μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τούτου τὰ ἔσοδα εἰσὶν ὀλιγώτερα κατὰ δρ. 200 περίπου ἐκείνου. Τὰ δὲ ἔξοδα ἀνῆλθον εἰς δρ. 2,691 55)100 κατὰ τὰ ἐκδοθέντα ἐντάλματα πληρωμῆς ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 57—85 συμπεριλαμβανομένου.

Ἡ διαφορὰ τῶν κατ' ἑλαττον περίπου δρ. διακοσίων (200) προῆλθεν διότι, κατὰ τὸ ἔτος 1891 εἰσεπράχθησαν δρ. 980 30 ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῶν σχεδιογραφημάτων Θεμισίου, ἐξ ὧν ἀφαιρουμένων δρ. 500 ληφθεισῶν ἀπὸ τῶν ἐντοκον λογαριασμὸν τῆς Ἑταιρείας παρὰ τῇ Πιστωτικῇ Τραπεζῇ μενουσι Δρ. 480. κατὰ δὲ τὸ λήξαν ἔτος 1892 ἐκ τῆς αὐτῆς Τραπεζῆς ἐλήφθησαν Δρ. 700, ἐκ τούτων ἀφαιρουμένων Δρ. 500 εἰσπραχθεισῶν πρῶτην φορὰν ἐφέτος ἀπὸ τῶν Δημόν Ἀθηναίων μένουσιν Δρ. 200.

Ἡ ὅλη χρηματικὴ περιουσία τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1892 ἀνῆρχετο εἰς Δρ. 1824.10 ἐξ ὧν Δρ. 1147.85 ἦσαν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἀνοικτοῦ ἐντόκου Λογαριασμοῦ

Κατὰ τὸ μητρώον τὰ μέλη τῆς Ἑταιρείας ἀνέρχονται εἰς 234, ἐξ ὧν 42 ἐπίτιμα, 80 ἀντεπιστέλλοντα καὶ 112 τακτικά· ἐκ τούτων καθυστεροῦν τὰς συνδρομάς των 27, ὧν μέρος εἰσεπράχθη κατὰ τὸ τρέγον διάστημα.

Τοιαύτη ἐν ὀλίγοις εἶναι μετὰ ὀκταετῇ σχεδὸν βίον ἡ θέσις τῆς Ἑταιρείας ἥτις, δέον νὰ ἐφελκύσῃ τὴν προσοχὴν ἡμῶν καὶ μελέτην περὶ ἐξευρέσεως πόρων ἀνταποκρινομένων εἰς τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἐπιδιωχομένου σκοποῦ καὶ τοῦ ἀναληφθέντος ἔργου, διότι καθ' ἃ καὶ ὁ Ταμίης κ. Γ'. Ι. Δαυρούτης ὁ διακρινόμενος ἐπὶ ζήλῳ καὶ παραδειγματικῇ ἀκριβείᾳ ἐν τε τῇ ἐκθέσει του παρατηρεῖ καὶ ἡμῖν διὰ ζωσῆς παρέστησεν, ὁ περιορισμὸς τῶν πόρων εἰς μόνον τὰς συνδρομάς αὗται οὐδὲ εἰς τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας τῆς Ἑταιρείας δύνανται νὰ ἐπαρκέσωσι.

Γραφεῖον. Δὲν δυνάμεθα ἡ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ συγχαρῶμεν καὶ τὸν Γ. Γραμματέα τῆς Ἑταιρείας κ. Κ. Δ. Καπράλον διὰ τὴν τάξιν, τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὸν ἐντεχνον διοργανισμὸν ὃν ἡ ἐπιτροπὴ παρετήρησεν ἐν τοῖς βιβλίοις τοῖς ἐγγράφοις καὶ τῷ ἀρχεῖῳ. Ὁ κ. Καπράλος μετὰ τῶν ἄλλων βιβλίων ἤρξατο ἀπὸ τοῦ 1891 τηρῶν ἰδιαίτερον βιβλίον ἐν ᾧ δύναται τις νὰ εὕρῃ πᾶν δημοσίευμα σχέσιν ἔχον πρὸς τὴν Ἑταιρείαν, ὥστε ὡς ἐν κατόπτρῳ βλέπει τις τὴν ἐν γένει δρᾶσιν τῆς Ἑταιρείας.

Ἐξετάζοντες τὸ βιβλίον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων μετὰ τῶν 38 εἰσελθόντων διαφόρων, ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν μας, τὸ ὑπ' ἀριθ. 78, ὅπερ εἶνε ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς Μονῆς τῆς Ὀσίας Φιλοθέης καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου. Τὸ ἐγγράφον τοῦτο σχετίζεται πρὸς τὸ, ἐκ τῶν 60 ἐξελθόντων, ὑπ' ἀριθ. 413 ἀπευθυνόμενον πρὸς τὴν Α. Σ. τὸν Μητροπολίτην καὶ ἀφορᾷ τὴν διόσωσιν τῆς ἐν λόγῳ Μονῆς καὶ τοῦ Ναοῦ. Ἐξ ἀμφοτέρων τῶν χριστιανικῶν τούτων οἰκοδομημάτων σὺν τῇ ὑπογείῳ κρύπτῃ, ἥτις εὐχόμεθα νὰ διεσωθῇ, ὡς κάλλιστα γνωρίζετε, ἡ σκαπάνη τῆς καταστροφῆς ἐφείσθη μόνον τὸ ἐστιατόριον τῆς Μονῆς, τοῦ δὲ Ναοῦ κατὲς στρεψε μόνον τὴν δυτικὴν πλευράν. Τὸ ἐναπομείναν μέρος

ἐκ τοῦ παλαιοῦ Ναοῦ, τοῦτο ἐν μέρει ἐπισκευασθὲν ἡλλοιώθη, οὐχ' ἦττον σώζονται ἔτι ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς διάφοροι ἱεροτοιχογραφίαι, ὧν τὴν διάσωσιν διὰ φωτογραφικῶν ἀπεικονισμάτων συνιστῶμεν εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ὅσον ὁ πανδαμάτωρ χρόνος φεῖδεται αὐτῶν. Σήμερον ἐκ τοῦ ὅλου τῆς καταστάσεως τοῦ παρελθόντος δὲν ἔμεινε ἢ ἡ ἐνθυμησις, ὅτι ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου χώρου, ἐπὶ μικρᾶς τινος ἀπλουστάτης τραπέζης ὑποδοσαστοῦς ὀλίγους ἄνθρακας ἡμισβεσμένους ἐπὶ ἀπλοῦ μικροτέρου τεμαχίου κεράμου καίοντα λιθανωτόν, ἦναπτεν οἱ εὐσεβεῖς μικρὰν ἐξ ὑελοποτηρίου κανδύλιν, αὐμδρὰν ἐν καιρῷ νυκτὸς ἐκπέμπουσαν λάμψιν, ἔμπροσθεν δὲ τῆς ὑπὸ ἐσχωριασμένης σιδηρᾶς κυγκλίδος ἐφραγμένης θύρας τοῦ παλαιοῦ Χριστιανικοῦ Βασιλικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, γραῖα τις κατεσκληκυῖα ἐν ἡμέρᾳ ἔτεινε τὴν τρέμουσαν χεῖρά της εἰς τὸ ἔλεος τοῦ διαβάτου !

Ἐτερον σπουδαῖον ἐξελθὼν ἔγγραφον ἡ Ἐπιτροπὴ παρέτῃρσε τὸ ὑπ' ἀριθ. 423 ἀπευθυνόμενον πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, δι' οὗ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐταιρείας ζητεῖ χριστιανικά τινα κειμήλια ἐκ τῆς Ἀνατ. Ρωμυλίας. Συγχαίροντες τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐπὶ ταῖς τοιαύταις πατρικαῖς μερίμναις, εὐχόμεθα καὶ ἐλπίζομεν ταχέως εὐαριστον τὴν ἀπάντησιν ἐκ μέρους τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς.

Μουσεῖον. Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸ ἐπισκεφθῇ καὶ ἐξελέγξῃ αὐτό. Ὡς κάλλιστα γνωρίζετε, τὸ Μουσεῖον τῆς Ἐταιρείας μετεκομίσθη εἰς ἐν δωμάτιον τῆς νεοδμητοῦ οἰκίας τῆς Μητροπόλεως, τοῦ ἐποίου τὴν κλεῖδα κατέχει ἡ Α. Σ. Δις ἐζητήσαμεν διὰ τοῦ ὑπαλλήλου κυρίου Φιλίππιδου νὰ ὠρισθῇ ἡμῖν ἡ ὥρα τῆς ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἡμῶν τοῦτῳ ἐπισκέψεως, ἀλλ' ἀτυχῶς καίτοι προθύμως ὀριζομένη ἀπετύγχανε ἐνεκα ἄλλων σπουδαίων ἀσχολιῶν ἀναγκαζουσῶν τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην ν' ἀπουσιάσῃ.

Ἐν ἔτι 1891 εἶχομεν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἐταιρείας τὸ πρῶτον ἀξιοσημείωτον γεγονός τῆς Ἐκθέσεως τῶν σχεδιογραφημάτων τοῦ Θεορίου, ἐν ἔτει 1892 ἔχομεν ἕτερα δύο :

α'. Τὴν ψήφισιν τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Δήμου

Ἀθηναίων ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας εἰσφορᾶς ἐκ δρ. 1000, ἣτις ὑπὸ τῆς Νομαρχιακῆς ἀρχῆς ἐψαλιδίσθη κατὰ τὸ ἡμισὺ λογισθεῖσα ὡς φαίνεται καὶ ὡς μὴ ἔδει ὡς ἐξοδα πολυτελείας· οὐχ' ἦττον ἐγένετο ἔναρξις βεβίως ἐτησίου προσόδου.

β'. Ἡ ἐκδοσις τοῦ πρώτου Δελτίου τῆς Ἑταιρείας δι' οὗ γνωρίζεται ἐπὶ πλέον ἡ ὑπαρξίς τῆς Ἑταιρείας καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ βεβίως προΐοντος τοῦ χρόνου καταγωρησθήσονται διάφοροι ἐπιστημονικαὶ μελέται πολλὰ διάλευκκίνουσai, ἀλλ' ὅπερ σπουδαιότερον, δι' αὐτοῦ γνωσθήσεται καὶ ἀνὰ τὸν ἔξω κόσμον ἡ ὑπαρξίς ἐνὸς Χριστιανικοῦ Μουσείου τοῦ ὁποίου τὰ πολύτιμα κειμήλια καὶ ἱερὰ ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα ἐν πλείστῳ μέρει διὰ κόπου καὶ μόχθου πολυτρόπως ἤρξατο καὶ ἐξακολουθεῖ συνάγειν ἡ ἀκάματος δραστηριότης τοῦ Διευθυντοῦ κ. Γεωργίου Λαμπάκη, καὶ τὰ ὁποῖα τοῦλάχιστον θὰ βλέπη τις ἐν ὠραίαις καλλιτεχνικαῖς φωτοτυπίαις καὶ θὰ λαμβάνῃ ιδεάν τινα τούτων, μέχρις ὅτου, Θεοῦ εὐδοκοῦντος, λιμενισθῶσιν ἐν καταλλήλῳ χώρῳ ὀνομαζομένῳ : Μουσεῖον τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1893.

Ἡ ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ

Α. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ι. Γ. ΠΛΑΤΥΣ

Δ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΗΣ εἰσηγητής

[6 Φεβρουαρίου 1894.—Προεδρεία κ. Ἀριστείδου Παππούδωφ.—Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην τῆς Γ. Συνελεύσεως ἀνεγνώσθη. ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως κ. Κ. Δ. Καπράλου ἡ ἔκθεσις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὸ 1893—Εἶτα ὁ κ. Γ. Λαμπάκης Διευθυντὴς τοῦ Μουσείου καὶ ὁ κ. Γ. Ἰ. Δουρούτης ταμίας ὑπέβαλον τὰς σχετικὰς αὐτῶν ἐκθέσεις.—Ἐν τέλει συμφώνως τῷ 33 ἄρθρῳ τοῦ Καταστατικοῦ ἐξελέγη τριμελὴς ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ.κ. Ν. Τσιγαρᾶ, Ἰωσήφ Ἰωακείμ καὶ Ἐμ. Ραυτοπούλου].